

Navn, dato og overskrift Barnets navn: T (5 år) Skrevet af: Susie Dato: 12. oktober 2022 Læringshistorie: Krop, sanser og bevægelse 3-6 år Spiren
Læreplanstema og mål Krop, sanser og bevægelse Bevægelsesuge 41
Historien Vi er alle med til motionsløb i Spiren, vi skal løbe rundt om vores hus, så mange gange som man kan imens vi har det sjovt. Alle i huset deltager, både voksne og børn. Vi har nu været i gang i små 15 min. da jeg kommer rundt til startlinjen. T står foran mig og er ved at få en streg på hånden. L (voksen) siger til T, "løb du en tur rundt med S (voksen), så har du løbet en omgang mere". T siger "ja, kom S" og jeg siger ok. Vi begynder at løbe lige så stille rundt og jeg spørger om han har løbet mange omgange? T siger ja og viser mig hans hånd, hvor der er fyldt med mange streger. Jeg fortæller ham at det er flot løbet, og han siger "mange tak". T begynder at løbe langsommere og trækker vejret hurtigere, jeg spørger om han er okay? Han siger hurtigt ja, og løber hurtigere igen imens han bliver helt rød i hovedet. Ikke lang tid efter, begynder han at løbe langsomt igen. Jeg spørger ham om vi skal gå lidt, han siger "nej, man skal jo løbe hele tiden" Jeg fortæller ham at man godt må gå rundt, det tæller stadigvæk. Ligesom jeg siger det, stopper T og siger tak. Han tager sig til siden ved maven. Jeg spørger ham om han har ondt i siden, og han siger ja. Jeg fortæller ham, at man nemt kan få noget der hedder sidestik når man løber meget. Han spørger mig hvad det er, og siger han vil ikke løbe mere, hvis det kommer til at gøre ondt og stopper helt op. Jeg fortæller ham, at det ikke er noget farligt, men det kan ske hvis man har løbet rigtig hurtigt og i lang tid, men man kan holde hænderne over hovedet og trækker vejret helt ned i maven, så går det over igen. Jeg spørger om vi skal prøve det sammen. T siger ja, vi tager begge hænderne over hovedet og trækker vejret dybt et par gange, jeg spørger om det hjælper, hvortil han svare ja. Vi begynder at gå imens vi holder hænderne over hovedet og trækker vejret dybt, lige pludselig siger T at nu gør det ikke ondt mere og om vi skal løbe igen. Jeg fortæller ham, at vi kan løbe når han er klar eller bare gå rundt, det er helt op til ham. Han siger vi skal gå lidt, men når vi kommer hen til R (voksen) løber vi, jeg siger okay og spørger hvorfor vi løber henne ved R? T siger "fordi der står alle og kigger, mens de hepper på ham" Jeg spørger om det er godt at de hepper, og T siger ja det er fedt, at de klapper af mig, så bliver jeg hurtig.

Vi er næsten henne ved R og T begynder at løbe igen, jeg løber med ham, da vi kommer rundt om hjørnet tager han sig til siden igen, og begynder at løbe lidt langsommere. Inden jeg når at gøre noget, tager T sine hænderne over hovedet og puster højt vejret ud af munden, imens han løber. Da vi kommer hen til vuggestuens låge, tager han hænderne ned og begynder at spurte alt hvad han kan hen til målstregen. Da han kommer hen til mål, siger han "jeg gjorde det" imens han får en streg af A (voksen). T kigger på mig, og viser stolt sine streger, og spørger mig hvor mange der er nu? Vi tæller sammen og når til 18 streger, T vender sig stolt om og råber til L, nu har jeg 18 streger, hvortil L siger hvor er det sejt T. T smiler i hele hovedet og siger til mig om vi skal tage en tur mere, hvor vi løber og går, jeg siger "ja det kan vi godt", og vi løber videre.	
Hvad skete der her? Hvilken læring fandt sted? Hvad gjorde læring mulig?	Hvad kunne det næste være?
• At alle børn og voksne deltog aktivt i aktiviteten. • Der var stemning og opmuntring til T hele vejen rundt på løbeturen • At der var plads til at T kunne finde sin egen rytme i løbet • T lærte at det var lige meget om man gik eller løb rundt, det talte lige meget og alle fik en streg når man kom til målstregen. • T lærte at mærke sin krop, om at kende de ting der kunne ske når man løb så hurtigt. • T lærte at der ikke skete noget med ham, selvom han fik sidestik og han lærte at overvinde sin frygt for at det ville gøre ondt. • T fik en succes oplevelse Læringen blev mulig her, fordi at de voksne var aktiv deltagende på løbeturen rundt. Der var opbakning til alle børn og man kunne følges ad sammen med andre i det tempo man ville. Ved at den voksne var med til at sætte ord på T's "udfordring" og spurgte ind til ham, sådan han kunne få råd/guidning, så han kunne forsætte med sit løb og overvinde sin frygt for smerten.	